BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Anul al 58-lea | 8 Pagini | EXEMPLARUL { In România 1 leu / In străinătate 6 lei | 8 Pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/935

Nr. 40 Joi 13 Februarie 1941 C I

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

INZESTRAREA AGRICULTURII

Noul apel — declarat și cel din urmă — îndreptat de Conducătorul Statului către tineret, pentru desmeticirea spiritelor rătăcite, odată cu chemarea la muncă, în liniște și ordine, a întregei suflări românești, cuprinde, pe lângă părțile lui patetice de superioară esență și schițarea temeiurilor pe care trebue să se sprijine viitorul stat de ordine al României în cuprinsul nouilor așezări europene.

Dacă punctul cardinal de orientare în creiarea noului stat trebue să fie primatul românilor în toate domeniile, organizarea lui practică urmează să se întemeieze pe structura agrară și țărănească a națiunei.

„Țărănimea va fi îndrumată spre o nouă viață — a spus d. general Ion Antonescu — Statul organizând producția agricolă, dând unelte și mașini țăranului, creind o industrie alimentară și transformând ordinea sanitară atât de înapoiată a satelor noastre".

Mediul rural și economia agricolă formează de fapt sectoarele cele mai neglijate ale organismului nostru național, deși sunt cele mai importante sub raportul numărului și în ierarhia producției. Aceste considerațiuni cuprind în ele și justificarea unei politici de stat, întemeiată pe intervenționismul activ și direct al autorității, care, mai indicat decât oriunde, își poate găsi aci terenul de manifestare.

De mai bine de douăzeci de ani — dela unire încoace — ne zbatem între recunoașterea primatului agriculturii și neputința de a-l duce la înfăptuire. De mai bine de douăzeci de ani nu încetăm să venim cu noui reforme și cu interminabile proiecte de organizare, pentruca până la urmă să ne dăm seama că singurul lucru organizat la noi rămâne tot dezorganizarea...

Nestabilitatea regimurilor politice, lipsa de pregătire a oamenilor puși la conducere, disparitatea sforțărilor depuse și insuficiența mijloacelor tehnice și financiare reclamate de înfăptuirea unei opere pe drept cuvânt epocale, cum ar fi trebuit să fie opera de organizare și înzestrare a agriculturii românești, au contribuit în măsură hotărîtoare la menținerea caracterului precar al acesteea până în zilele noastre.

Mai departe nu putem merge, însă, așa, fără a ne periclita întreaga situație, în cuprinsul nouei ordine europene. Avem răni adânci de vindecat, avem goluri imense de acoperit, în toate direcțiunile, iar calea reparațiunilor, cași întreaga orientare a destinelor noastre economice, trebue să înceapă dela ogor și prin ogor.

Colaborarea tehnicei, finanței și experienței germane, asigurată prin acordurile semnate la Berlin în ziua de 4 Dec. 1940, este un prilej unic, din care trebue să tragem toate foloasele. Dacă am menționa aci numai posibilitățile de înzestrare pe credit cu tractoare și alte mașini agricole, care, în cursul aplicării planului pe zece ani, se pot ridica până la valoarea de 30 miliarde lei, ne-am da ușor seama de sprijinul masiv ce se oferă, în aceste dure împrejurări, agriculturii noastre atât de lipsită de inventar viu și mort.

Numai în cursul acestui an, posibilitățile de cumpărări de mașini, pe baza convenției încheiate cu Institutul național al cooperației, în cadrul recentului acord de credit româno-german, se ridică până la o valoare de aproape 3 miliarde lei.

Pe de altă parte, dispoziția luată prin decretul-lege din 1 Februarie 1941, ca mașinile și uneltele agricole importate pentru cooperative și obștii sătești, cași pentru membrii acestora, să fie scutite integral de plata taxelor vamale de import, întregită prin acordarea unei reduceri de 75% din valoarea acestor taxe, tuturor celorlalți agricultori, constitue o înlesnire simțitoare, menită să încurajeze opera de înzestrare a agriculturii românești.

Pe calea aceasta, a finanțărilor masive și a înlesnirilor efective, se poate creia un curent de înviorare printre robotarii brazdei românești, atâta vreme hrăniți numai cu făgăduieli și amăgiri.

NOUA INDRUMARE A TINERETULUI ŞCOLAR

Constatări și remedii

Una din cauzele principale, care a atras o mare parte din tineretul școlar din toate gradele învățământului public, pe panta primejdioasă a anarhiei, a fost absența unei discipline în viața familială și în școală, asociată cu nesocotirea principiului selecțiunii valorilor, prin muncă, prin ordine, prin îndeplinirea conștiincioasă a datoriei, care a atras după sine disprețul față de tradiții și de carte. Niciodată nu au eșit mai în evidență efectele dezastruoase ale libertinajului și a scăderii principiului de autoritate, în familie și în școală, ca în epoca noastră. De aceea n'ar fi nici drept, nici bine, să invinuim numai majoritatea tineretului școlar și universitar, de rătăcirea în care a căzut, când cei în măsură să se ocupe deaproape de educația, de instrucția și de disciplina sa, nu și-au făcut datoria.

Ministrul educației naționale, d. general Radu Rosetti, în cuvântarea substanțială ce a pronunțat-o la Universitatea din Iași, zilele trecute, a spus, că în nebunia ce a cuprins pe foarte mulți, a fost târâtă și tinerimea din toate gradele învățământului și vina cea mare o poartă părinții elevilor, care nu și-au făcut datoria, ca și corpul didactic, deoarece unii dintre profesori au îndemnat la această manifestare tineretul școlar, iar alții, pentru că n'au avut grija să-i opună o rezistență.

Acolo unde s'a opus o rezistență, chiar cât de mică, nu s'au putut înregistra asemenea rătăciri.

Dovadă — a precizat ministrul educațiunii naționale — sunt câteva licee de fete, conduse de doamne care n'au lăsat să se contamineze de epidemia anarhiei cu tendințe bolșevizante, elevele lor.

Căci, din nefericire, nu numai elevii și studenții, dar și elevele și studentele, au fost în parte influențate de sămănătorii anarhiei și al urii so-

(Continuare în pagina 2-a)

ORDINE-PRODUCȚIE-MUNCĂ

III

In materie de producție care este sinonim cu bogăție — fiindcă și una și alta înseamnă posesia unui bun material menit să satisfacă o trebuință sau o bucurie omenească — părerile sunt împărțite între oameni, fiindcă cei mai mulți dintre cei orbiți de mirajul bogăției nu se înțeleg asupra originei, definiției și foloaselor ei.

Muncitorul simplu, muncitorul împovărat de nevoi, nu-și dă seama că fără muncă nu există producție și fără producție, oricât de mică ar fi ea, nu există bogăție. El știe numai că omul primitiv nu muncea, dar nu-și dă seama, că extrem de redusele lui nevoi i le satisfăcea atunci binefăcătoarea natură, prin produsele ce i le punea la dispoziție în locul în care se găsea. De aceea muncitorul înapoiat urăște munca și pe acei cari se bucură de rezultatele ei, de producție, și sunt dispuși să dea ascultare ori când, acelor cari propagă lupta contra semenilor cari își pot asigura un trai mai ușor tocmai grație produsului muncii lor.

Legiuitorii înțelepți, pentru a pune frâu acestei porniri nechibzuite, au căutat prin toate chipurile să scoată în evidență virtuțile muncei.

Mi-aduc aminte cum în clasele primare, odinioară, pe caetele de caligrafie ale copiilor erau trecute diferite maxime de reprodus în scris și cari puneau în evidență valoarea și virtutea muncii și urmăreau să deprindă pe copii de mici să o prețuiască și să nu aștepte ca nevoia să-i silească la aceasta întocmai ca pe oamenii primitivi.

Sub presiunea nevoii, și cu cât aceasta crește odată cu dezvoltarea civilizației, omul s'a străduit, a făcut sforțări fizice și intelectuale: a muncit. Munca deci este inerentă vieței omenești, ea își are originea în necesitățile crescânde ale omului, ea este strâns legată de însăși existența și progresul vieții omenești.

Ființa umană, dacă nu satisface această lege a firei, nu poate trăi, trebue să dispară.

Vrem sau nu vrem, ca să trăim, trebue să desvoltăm o activitate, să muncim într'un fel oarecare, să producem ceva, cu alte cuvinte.

Această muncă acumulată, economia rezultată din produsele muncei și adunată zi de zi, constitue ceia ce se chiamă bogăție, atât de căutată de unii, atât de detestată de alții dar care permite celui ce o are, ca la un moment dat să-și schimbe felul de muncă de până atunci, să desfășoare o muncă mai ușoară, mai liberă, mai după voința sa și uneori chiar să nu mai muncească.

Și atunci, cei cari sunt încă nevoiți să desfășoare o muncă mai grea pentru a'și asigura existența, de multe ori excitați de demagogia speculanților politici, socotesc că singura lor scăpare ar fi în invidia ori în nutrirea unei amărăciuni, care cu timpul se transforma în ură cu toate consecințele ei.

Pentru a vedea cât de nedreaptă este această ură, este instructiv de arătat cum începe munca și producția să se transforme pe nesimțite în bogăție, adică în mijloc de satisfacere mai lesnicioasă a nevoilor.

Un exemplu clasic dintr'o mie este acela al unor lucrători dintr'un mic atelier sau și dintr'o mare industrie, oricare ar fi ea și cari având acelaș grad de cultură și acelaș fel de muncă și în aceleași condițiuni, văd, totuși, cum în timp foarte scurt se diferențiază unul de altul, și cum unul ajunge la o acumulare oarecare de bunuri, cari'i pot mai ușor satisface la un moment dat unele trebuințe sau chiar bucurii, pe când altul rămâne la aceiași stare în care au început împreună.

Această diferențiere dovedește că egalitatea nu poate exista nici în natură, nici între oameni și că aceia cari o preconizează urmăresc o utopie.

Civilizația modernă, libertatea învățământului, umanitarismul excesiv al unora, — neținând seama de legile naturei, fiindcă știința putuse, în unele cazuri, să o subjuge — în dorința de a veni în ajutorul unor semeni a căror muncă nu le satisfăcea toate nevoile, au preconizat o serie de măsuri și legiuri cari departe de a încuraja munca și mări producția, nu au făcut decât să o stânjenească, să o micșoreze. In acelaș timp au înlesnit ura contra bogăției, contra capitalului, produs al muncei acumulate și în special contra patronatului, săpând o prăpastie între el și muncitori și micșorând ca o consecință și producția și bogăția.

De aceea vedem azi cum în țări sărace, dar în cari virtuțile muncei sunt recunoscute, producția este dusă la maximum, iar nevoile locuitorilor sunt în mare parte satisfăcute, pe când în alte țări destul de bogate, grație pământului lor, comerțului lor, etc., lipsurile sunt mult mai simțite din cauza micșorării orelor de muncă și proastei calități a muncei îndeplinite.

De această boală suferă și țara noastră, fiindcă cei mai mulți din acei cari au avut în mâna lor conducerea Statului, fascinați de utopiile umanitaristice din alte părți, în loc să sporească și cantitativ și calitativ munca, au diminuat-o și am ajuns unde suntem.

De aceia repetăm, că îndemnul pe care ni l-a dat străinul despre care am pomenit la începutul acestei serii de articole, anume de a mări producția, este un sfat prietenos, și pentru a-l realiza, trebue să se revadă cât mai repede legile muncitorești datorate unor neînțelegători ai nevoilor țărei noastre, punându-le de acord cu necesitatea mărirei producției în însuși interesul claselor muncitoare.

X. X.

NOUA FAZĂ A RĂZBOIULUI SE APROPIE

OPERAȚIUNILE MILITARE, NAVALE ŞI AERIENE

de R. SEIŞANU

In curând războiul va intra în altă fază, poate decisivă, prin intensificarea operațiunilor forțelor navale, aeriene și ale armatelor de uscat, atât în zonele maritime și teatrele de operațiuni cunoscute, cât și în altele ce se vor crea prin noui acțiuni ofensive.

D. Rudolf Hess, ministrul Reich-ului în cuvântarea ținută eri, după ce a amintit de declarația făcută de Führer, privitoare la reînceperea la primăvară, a războiului submarin intensificat, a considerat „pauza" ce a intervenit în ultimele luni, ca aproape terminată și „formidabila mașină de război germană" este gata să intre în funcțiune „spre a obține victoria finală".

Unde se vor da luptele decisive, care vor pune capăt războiului?

D. W. Churchill, primul ministru al Marei Britanii, în expunerea ce a făcut-o la Radio-Londra, în seara de Duminică, 9 Februarie c., a răspuns: „Războiul acesta va fi hotărît prin ceea ce se va petrece pe mări, în aer și mai ales în insula noastră", care numai cere „armate mari și un consum considerabil de obuze", ca cel mondial din 1914—1918.

Așa dar, după d. Churchill, războiul naval și aerian va fi cel principal, iar rezultatul războiului este în legătură cu posibilitățile de rezistență ale Angliei, împotriva acțiunei ofensive germane și cu procurarea de material de război, de armament și de vase, din Statele-Unite.

Primul ministru al Marei Britanii a accentuat asupra nevoii unei mari cantități de tonaj în cursul anului 1942 și sprijinindu-se pe o comunicare a generalului Sir John Dill, șeful statului major imperial, o încercare de invazie în Anglia, a armatei germane, s'ar putea produce foarte curând, dar în vederea acestei eventuale acțiuni, care nu este ușoară, Anglia dispune, pe lângă „dominația mării și a aerului, de o armată de patru milioane de oameni, ce sunt hotărîți să învingă sau să moară".

Tot în legătură cu întrebarea: „Unde se vor da luptele decisive, care vor pune capăt războiului", d. Churchill a declarat, că oricum ar evolua operațiile militare din Orient și chiar în cazul când armatele germane ar pătrunde în India, războiul, ce va intra într'o fază de violență sporită, se va decide „în insula noastră".

Examinând situația Italiei, corespondentul militar al revistei italiene Croniche della guerra, colonelul Amedeo Tosti, scrie, că „Italia este obligată să facă față unei ofensive uriașe, a forțelor adverse, de uscat, aeriene și navale, atât în zona Mediteranei și în Albania; cât și în Libia și Africa orientală.

In acest scop, notează acest corespondent, Anglia ar fi concentrat „o massă formidabilă de arme și soldați, slăbind astfel apărarea metropolei", prin care urmărește să învingă rezistența Italiei și să-și readucă apoi forțele în metropola insulară amenințată de germani.

Ultimele operațiuni navale, aeriene și de uscat, s'au petrecut în zona Mediteranei occidentale și în Atlantic, în zona aeriană britanică, în Albania, Libia și Africa orientală italiană.

In zorii zilei de 9 Februarie o formațiune navală britanică a bombardat Genova, — baza și portul comercial

(Continuare în pag. 2-a)

PE URMELE JEFUITORILOR

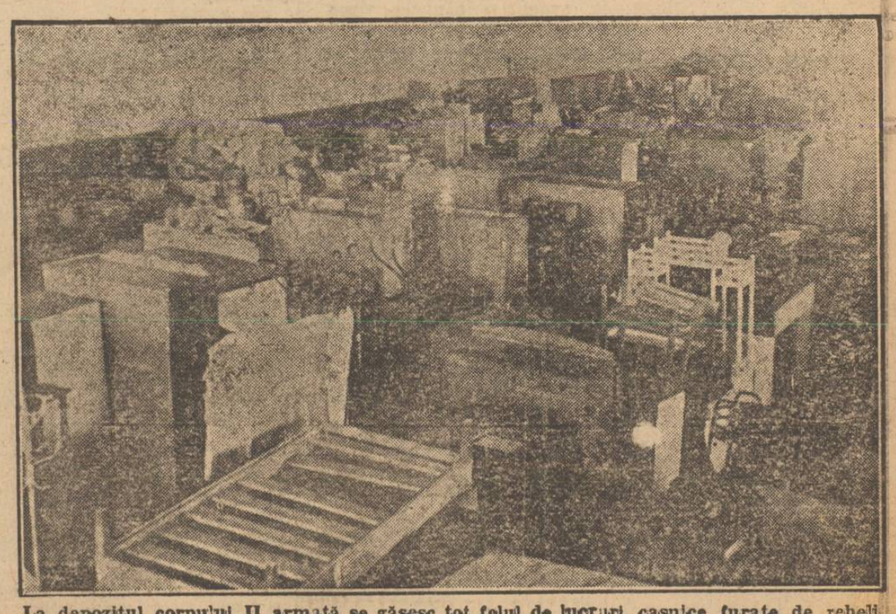

La depozitul corpului II armată se găsesc tot felul de lucruri casnice furate de rebeli.

PENTRU JUDECATA OPINIEI PUBLICE

CUM S'A DESFĂŞURAT REBELIUNEA IN ZILELE DE 21-23 IANUARIE

BILANȚUL MORȚILOR ŞI RĂNIȚILOR

RELATARE OFICIALĂ

Din darea de seamă oficială publicată zilele trecute, în care s'a arătat cursul evenimentelor între 20—22 Ianuarie, s'a putut constata modul cum a fost pregătită și cum a început rebeliunea.

Ocuparea prin surprindere sau prin forță a localurilor autorităților publice, *a fost primul act al rebeliunei.*

Rebelii s'au baricadat apoi în aceste clădiri *și au instalat armamentul în poziție de apărare, pentru a-și asigura aceste puncte „câștigate".*

Concomitent cu acțiunea de ocupare a instituțiilor publice, prin marșuri și prin manifestațiuni pe străzi în grupe cari dădeau aspectul disciplinei și ordinei, au realizat:

— dezorganizarea serviciului de ordine publică, *împingând prin aceasta bandele de jefuitori la devastarea cartierelor, sperând și reușind de altfel, să atragă de partea lor pleava periferiilor care, urmărind jaful, îngroșa rândurile rebelilor;*

— ocuparea unor depozite de arme și munițiuni, *pentru a înarma pe toți cei cari se alăturau rebeliunei astfel ca, în momentul pe care l'ar fi găsit ei prielnic să treacă la acțiunea decisivă;*

— ocuparea depozitelor de benzină; *pentru a-și asigura alimentarea mașinilor pe cari le foloseau ei și pentru a tăia armatei, orice posibilitate de reaprovizionare cu benzină.*

Din fericire, toate acțiunile întreprinse de rebeli au fost parate la timp și apoi sfărâmate de organismul de ordine, demnitate și siguranță națională, care este armata.

După ce li s'a îngrădit activitatea în câteva cartiere, Conducătorul Statului a dispus blocarea tuturor cuiburilor de rebeli, în cartierele din București cari erau sub controlul armatei.

Rebelilor încercuiți li s'a arătat situația, li s.a permis să ia legătura cu șefii lor, și li s'a dat timp de gândire 24 ore, pentru a se hotărî să predea armele.

„Șefii" rebelilor au hotărît însă ca nimeni să nu se predea, desigur în vederea loviturei decisive pe care o plănuiau.

Făcându-se somațiunile legale pentru predarea localurilor ocupate, rebelii nu numai că nu s'au supus, dar au deschis pretutindeni focul asupra armatei și procurorilor, înainte de trecerea termenului ce li se mai acordase pentru depunerea armelor.

Cu toată ploaia de gloanțe trimisă de rebelii cari trăgeau dinapoia zidurilor, în după amiaza de 22 Ianuarie, armata a pătruns în curtea cazărmii gardienilor publici pe care a ocupat-o.

Au ocupat-o cu jertfa vieții celor mai bravi fii ai ei, străpunși de gloanțele trimise din armele, pe cari ȚARA cu mari sacrificii le cumpărase pentru a-și dota armata în care-și pusese toate nădejdile pentru făurirea unui destin mai bun, și nu pentru a fi folosite de fiii rătăciți.

Evacuarea sediului legionar din str. Romei

Al doilea centru ocupat de rebeli era sediul legionar din str. Romei și cuprindea aproape tot cartierul Bonaparte.

Imediat după lichidarea rezistențelor dela cazarma gardienilor publici, d. general Antonescu ordonă să se treacă la evacuarea sediului din str. Romei.

Operația începe după somațiunile legale la ora 17, când rebelii în loc să se supună deschid focul asupra trupelor.

Se trece atunci la operațiunile de evacuarea sediului care se execută pe 2 coloane.

Coloanele operează pe cele două străzi înconjurătoare ale sediului din str. Romei și anume: str. Washington și șoseaua Bonaparte pentru a bloca locuințele în cari se baricadaseră rebelii.

In șoseaua Bonaparte, rebelii au dat foc la baricade și aruncă bidoane aprinse cu benzină asupra carelor de luptă, incendiind în acelaș timp și localul Administrației financiare a sectorului Galben.

Atacul nu poate progresa destul de repede, deoarece în fața trupelor se formează o barieră de foc care separă și protejează pe rebeli.

Din cauza întunericului, din cauza puternicelor baricade ridicate de jur împrejurul sediului și datorită faptului că rebelii au organizat centre de rezistență în fiecare din clădirile înconjurătoare, atacul este oprit din ordin înainte de a se putea pătrunde până la sediu.

Rebelii, ascunși în unghere întunecoase, de unde nu puteau fi ușor descoperiți, încep vânătoarea ostașilor cari înaintează greu pe străzile luminate de incendii.

*

Concomitent cu aceste operații atacele de importanță mai redusă se desfășoară la Prefectura poliției unde rebelii baricadați și foarte bine înarmați având la dispoziție și tancuri, rezistă.

In oraș au loc manifestații legionare: la Universitate, pe calea Victoriei și b-dul Brătianu.

NOAPTEA DE 22/23. I. 1941

La ora 21 o delegație a legionarilor, cere audiență și este primită de d. general Antonescu.

Delegația roagă pe d. general să înceteze acțiunea. D. general Antonescu promite, însă cu condițiunea ca rebelii să depună armele și să se împrăștie.

La ora 24, delegația este din nou primită de d. General însă, rezultatele sunt negative, deoarece din partea rebelilor nu se vede și nu se simte nici o manifestare de liniștire.

Dimpotrivă, în cursul nopții rebelii atacă și încearcă să ocupe Palatul Telefoanelor.

(Continuare în pagina 3-a)

PORTUL LA VALETTA

Capitala insulei Malta.

METODE TERORISTE...

Sticle cu benzină, amenajate cu fitil, pentru incendierea carelor de luptă. Ele au fost găsite la „Sediul Legionar" din calea Victoriei (fost Strada Țării).